

Úradný vestník L 157 , 30/04/2004 S. 0045 - 0086

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES

z 29. apríla 2004

o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva a najmä jej článok 95,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru [1],

po porade s Výborom pre regióny,

v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy [2],

keďže:

(1) Dosiahnutie vnútorného trhu má za následok odstránenie obmedzení slobody pohybu a skresľovanie hospodárskej súťaže a zároveň vznik prostredia vhodného na inováciu a investície. V tejto súvislosti je ochrana duševného vlastníctva podstatným prvkom úspechu vnútorného trhu. Ochrana duševného vlastníctva je dôležitá nielen pre podporu inovácie a tvorivosti, ale tiež na rozvoj zamestnanosti a zvyšovanie konkurencieschopnosti.

(2) Ochrana duševného vlastníctva by mala umožňovať vynálezcom alebo tvorcom čerpať oprávnený zisk zo svojho vynálezu alebo výtvoru. Mala by tiež umožňovať čo najrozsiahlejšie rozšírenie diel, myšlienok a nového know-how. Zároveň by nemala brániť slobode vyjadrovania, voľnému pohybu informácií alebo ochrane osobných údajov, a to aj na internete.

(3) Bez účinných prostriedkov vymožitelnosti práv duševného vlastníctva je však inovácia a tvorivosť brzdená a investície sa znižujú. Preto je nevyhnutné zabezpečiť, aby sa v Spoločenstve účinne uplatňovali samostatné právne predpisy o duševnom vlastníctve, ktoré sú v súčasnosti prevažne súčasťou *acquis communautaire*. V tejto súvislosti majú prostriedky vymožitelnosti práv duševného vlastníctva prvoradú dôležitosť pre úspech vnútorného trhu.

(4) Na medzinárodnej úrovni sú všetky členské štáty, ako aj samotné Spoločenstvo, pokiaľ ide o záležitosti patriace do jeho pôsobnosti, viazané Dohodou o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva (dohoda TRIPS), ktorá bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/ES [3] ako súčasť mnohostranných rokovaní Uruguajského kola a uzavretá v rámci Svetovej obchodnej organizácie.

(5) Dohoda TRIPS obsahuje predovšetkým ustanovenia o prostriedkoch na dodržiavanie práv duševného vlastníctva, ktoré sú bežnými normami uplatniteľnými na medzinárodnej úrovni a ktoré sa vykonávajú vo všetkých členských štátoch. Touto smernicou nie sú dotknuté medzinárodné záväzky členských štátov vrátane záväzkov prijatých na základe dohody TRIPS.

(6) Sú tiež medzinárodné dohovory, ktorých zmluvnými stranami sú všetky členské štáty a ktoré tiež obsahujú ustanovenia o prostriedkoch na dodržiavanie práv duševného vlastníctva. Patrí k nim predovšetkým Parížsky dohovor na ochranu priemyselného vlastníctva, Bernský dohovor o ochrane literárnych a umeleckých diel a Rímsky dohovor o ochrane umelcov, výrobcov zvukových záznamov a rozhlasových organizácií.

(7) Z konzultácií, ktoré o tejto otázke uskutočnila Komisia, vyplýva, že v členských štátoch sú napriek dohode TRIPS stále veľké rozdiely, čo sa týka prostriedkov vymožitelnosti práv duševného vlastníctva. Napríklad postupy uplatňovania predbežných opatrení, ktoré sa využívajú najmä na zabezpečenie dôkazov, výpočet škôd alebo spôsoby uplatňovanie súdnych konaní na ukončenie porušovania práv duševného vlastníctva sa

medzi jednotlivými členskými štátmi veľmi odlišujú. V niektorých členských štátoch nie sú žiadne opatrenia, konania a prostriedky právnej nápravy, ako napríklad právo na informácie a stiahnutie tovaru neoprávnené umiestneného na trhu na náklady toho, kto porušuje práva.

(8) Rozdiely medzi úpravami prostriedkov vymožitelnosti práv duševného vlastníctva jednotlivých členských štátov majú nepriaznivý vplyv na riadne fungovanie vnútorného trhu a bránia zabezpečeniu toho, aby práva duševného vlastníctva požívali rovnocennú úroveň ochrany v celom Spoločenstve. Tento stav nepodporuje voľný pohyb v rámci vnútorného trhu ani nevytvára vhodné prostredie pre zdravú hospodársku súťaž.

(9) Súčasné rozdiely tiež vedú k oslabovaniu hmotného práva duševného vlastníctva a k roztriešteniu vnútorného trhu v tejto oblasti. V obchodných kruhoch to spôsobuje stratu dôvery vo vnútorný trh s následným znížením investícií do inovácie a tvorby. Porušovanie práv duševného vlastníctva sa čoraz viac spája s organizovaným zločinom. Narastajúce používanie internetu umožňuje okamžité rozširovanie pirátskych výrobkov po celej zemeguli. Účinné uplatňovanie právnych predpisov by mala zabezpečiť konkrétna akcia na úrovni Spoločenstva. Aproximácia legislatívy členských štátov v tejto oblasti je preto nevyhnutným predpokladom riadneho fungovania vnútorného trhu.

(10) Cieľom tejto smernice je priblížiť právne poriadky tak, aby zabezpečovali vysokú, rovnocennú a jednotnú úroveň ochrany na vnútornom trhu.

(11) Táto smernica nemá za cieľ zaviesť zosúladené pravidlá na justičnú spoluprácu, súdnu právomoc, uznávanie a výkon rozhodnutí v občianskych a obchodných záležitostiach ani sa zaoberať uplatniteľnými právnymi predpismi. Sú to nástroje Spoločenstva, ktoré vo všeobecnosti upravujú také záležitosti, a sú v zásade rovnako uplatniteľné na duševné vlastníctvo.

(12) Touto smernicou nie je dotknuté uplatňovanie pravidiel hospodárskej súťaže a najmä článku 81 a 82 zmluvy. Opatrenia stanovené v tejto smernici by sa nemali používať na nenáležité obmedzovanie hospodárskej súťaže spôsobom, ktorý je v rozpore so zmluvou.

(13) Je nevyhnutné čo najširšie vymedziť pôsobnosť tejto smernice, aby zahrňovala všetky práva duševného vlastníctva, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia Spoločenstva v tejto oblasti, a/alebo vnútroštátne právo dotknutého členského štátu. Napriek tomu touto požiadavkou nie je dotknutá možnosť na strane tých členských štátov, ktoré si to želajú, rozšíriť pôsobnosť ustanovení tejto smernice na vnútorné účely tak, aby zahrňovala akty týkajúce sa nekalej hospodárskej súťaže vrátane parazitných kópií, prípadne podobných činností.

(14) Opatrenia ustanovené v článku 6 ods. 2, článku 8 ods. 1 a článku 9 ods. 2 sa musia uplatňovať iba v súvislosti s konaním v komerčnom rozsahu. Tým nie je dotknutá možnosť členských štátov uplatňovať tieto opatrenia tiež v súvislosti s iným konaním. Za konanie v komerčnom rozsahu sa považuje konanie s cieľom priameho alebo nepriameho ekonomického prospechu; to spravidla nezahŕňa dobromyseľné konanie konečných spotrebiteľov.

(15) Touto smernicou by nemalo byť dotknuté hmotné právo duševného vlastníctva, smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov [4], smernicu Európskeho parlamentu a Rady 1999/93/ES z 13. decembra 1999 o rámci Spoločenstva pre elektronické podpisy [5] a smernicu 2000/31/ES Európskeho parlamentu a Rady z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode [6].

(16) Ustanoveniami tejto smernice by nemali byť dotknuté určité ustanovenia o vymáhaní práv a o výnimkách v oblasti autorského práva a jemu príbuzných práv v právnych nástrojoch Spoločenstva a obzvlášť tie, ktoré sú uvedené v smernici Rady 91/250/EHS zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov [7] alebo v smernici 2001/29/ES Európskeho parlamentu a Rady z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorského práva a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti [8].

(17) Opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy ustanovené v tejto smernici by sa mali stanoviť v každom prípade takým spôsobom, aby patrične zohľadňovali špecifické charakteristiky daného prípadu vrátane konkrétnych znakov každého práva duševného vlastníctva a ak je to potrebné, úmyselnú alebo neúmyselnú povahu porušenia.

(18) Osoby oprávnené vyžadovať uplatňovanie týchto opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy by nemali byť iba vlastníci práv, ale tiež osoby, ktoré majú priamy záujem a procesnú spôsobilosť, pokiaľ im to umožňujú platné právne predpisy a pokiaľ je to s nimi v súlade. Môžu to byť profesijné organizácie poverené spravovaním týchto práv alebo obhajobou kolektívnych a individuálnych záujmov, za ktoré sú zodpovedné.

(19) Keďže autorské právo existuje od vytvorenia diela a nevyžaduje formálnu registráciu, je potrebné prevziať pravidlo ustanovené v článku 15 bernského dohovoru, ktoré zakladá domnienku, že autor literárneho alebo umeleckého diela sa považuje za autora ako takého, ak sa jeho meno objaví na diele. Podobná domnienka by

sa mala uplatňovať na vlastníkov práv príbuzných autorskému právu, pretože je to často vlastníkom príbuzného práva, ako napríklad výrobca zvukového záznamu, ktorý sa bude usilovať obhajovať práva a zapájať sa do boja proti pirátstvu.

(20) Vzhľadom na to, že dôkaz je prvkom prvoradej dôležitosti na stanovenie porušenia práv duševného vlastníctva, je potrebné zabezpečiť, aby boli k dispozícii účinné prostriedky predkladania, získavania a zabezpečovania dôkazov. Konania by mali brať do úvahy práva na obhajobu a poskytovať potrebné záruky vrátane ochrany dôverných informácií. Pri porušeníach spáchaných v komerčnom rozsahu je tiež dôležité, aby súdy mohli nariadiť, ak je to potrebné, prístup k bankovým, finančným alebo obchodným dokladom v držbe údajného porušovateľa práv.

(21) V určitých členských štátoch sú zavedené iné opatrenia určené na zabezpečenie vysokej úrovne ochrany a mali by byť dostupné vo všetkých členských štátoch. Platí to o práve na informácie, ktoré umožňuje získať presné informácie o pôvode neoprávnenne používaných tovarov alebo služieb, distribučných kanáloch a totožnosti akýchkoľvek tretích strán zapojených do porušenia práv.

(22) Je tiež nevyhnuté stanoviť predbežné opatrenia na okamžité ukončenie porušovania práv bez čakania na rozhodnutie vo veci samej, a pritom dodržať práva na obhajobu, zabezpečiť primeranosť predbežných opatrení zodpovedajúcich povahy príslušného prípadu a stanoviť potrebné záruky na pokrytie nákladov a ujmy spôsobených odporcovi neoprávneným návrhom. Také opatrenia sú obzvlášť odôvodnené, ak by akékoľvek omeškanie spôsobilo nenapraviteľnú ujmu vlastníkovi práva duševného vlastníctva.

(23) Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek iné opatrenia, postupy a dostupné prostriedky právnej nápravy, držiteľia práv by mali mať možnosť podať návrh, aby súd vydal rozhodnutie proti sprostredkovateľovi, ktorého služby využíva tretia strana na porušovanie práv držiteľa práv priemyselného vlastníctva. Podmienky a postupy súvisiace s takými súdnymi prípadmi by mali byť ponechané na vnútroštátne právo členských štátov. Čo sa týka porušenia autorského práva a jemu príbuzných práv, rozsiahla úroveň zosúladenia je už stanovená v smernici 2001/29/ES. Touto smernicou by preto nemal byť dotknutý článok 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES.

(24) V závislosti od konkrétneho prípadu a ak k tomu oprávňujú okolnosti, opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy, ktoré sa majú stanoviť, by nemali zahrňovať zakazujúce opatrenia zamerané na zabránenie ďalšiemu porušovaniu práv duševného vlastníctva. Okrem toho by tu mali byť nápravné opatrenia, ak je to potrebné, na náklady porušovateľa, ako napríklad stiahnutie tovaru neoprávnenne umiestneného na trh a je definitívne odstránenie z obchodných kanálov alebo jeho zničenie a vo vhodných prípadoch rovnaké opatrenia aj vo vzťahu k materiálom a náradiu použitým hlavne pri tvorbe alebo výrobe tohto tovaru. Tieto nápravné opatrenia by mali brať do úvahy záujmy tretích strán, najmä vrátane spotrebiteľov a súkromných strán konajúcich dobromyseľne.

(25) Ak nebolo porušenie spáchané úmyselne ani z nedbanlivosti a ak by boli nápravné opatrenia alebo súdne príkazy stanovené touto smernicou neúmerné, členským štátom by malo umožniť, aby vo vhodných prípadoch ustanovili ako alternatívne opatrenie možnosť poskytnutia peňažnej náhrady poškodenej strane. Ak by však komerčné využitie falšovaného tovaru alebo dodávka služieb predstavovali porušenie iného zákona ako zákona o duševnom vlastníctve alebo by pravdepodobne poškodili spotrebiteľov, také použitie alebo dodávka by mali byť naďalej zakázané.

(26) Na účely náhrady ujmy spôsobenej v dôsledku porušenia spáchaného porušovateľom, ktorý sa zapojil do činnosti vedome alebo s dostatočnými dôvodmi nato, aby vedel, že by to spôsobilo takú škodu, by výška náhrady ujmy poskytnutá držiteľovi práv mala zohľadňovať všetky náležité aspekty, ako napríklad stratu príjmu spôsobenú držiteľovi alebo nekalé zisky porušovateľa, prípadne akúkoľvek morálnu ujmu spôsobenú vlastníkovi práv. Ako alternatíva, ak by napríklad bolo ťažké stanoviť čiastku skutočnej vzniknutej ujmy, by sa výška odškodného mohla odvodiť od takých prvkov, ako napríklad honorár alebo poplatky, ktoré by boli splatné, ak by porušovateľ požiadal o oprávnenie používať príslušné právo duševného vlastníctva. Cieľom nie je zaviesť povinnosť ustanoviť povinnú náhradu škody ako trestu, ale poskytnúť náhradu založenú na objektívnom kritériu a zohľadniť pri tom výdavky, ktoré znáša vlastníkom práv, ako napríklad náklady spojené s identifikáciou a výskumom.

(27) Je účelné zverejňovať rozhodnutia v prípadoch porušenia duševného vlastníctva, aby to pôsobilo ako dodatočný odstrašujúci prostriedok pre budúcich porušovateľov a všeobecne prispelo k informovanosti verejnosti.

(28) Okrem občianskoprávných a správnych opatrení, postupov a právnych prostriedkov stanovených na základe tejto smernice vo vhodných prípadoch predstavujú aj trestnoprávne sankcie prostriedky na zabezpečenie vymožiteľnosti práv duševného vlastníctva.

(29) Priemysel by sa mal aktívne zúčastňovať v boji proti pirátstvu a falšovaniu. Vypracovanie kódexov správania v priamo postihnutých kruhoch je doplnkovým prostriedkom podpory regulačného rámca. Členské štáty by v spolupráci s Komisiou mali podporovať vypracovanie kódexov správania všeobecne. Monitorovanie

výroby optických diskov, obzvlášť pomocou identifikačného kódu vloženého do diskov vyrobených v Spoločenstve, pomôže obmedziť porušenia práv duševného vlastníctva v tomto sektore, ktorý je vo veľkom rozsahu postihnutý pirátstvom. Tieto technické ochranné opatrenia by sa však nemali zneužívať na ochranu trhov a na zabránenie paralelným dovozom.

(30) S cieľom umožniť jednotné uplatňovanie tejto smernice je potrebné stanoviť systémy spolupráce a výmeny informácií medzi členskými štátmi na jednej strane a medzi členskými štátmi a Komisiou na strane druhej, najmä vytvorením siete korešpondentov určených členskými štátmi a poskytovaním pravidelných správ hodnotiacich uplatňovanie tejto smernice a účinnosť opatrení prijatých rôznymi vnútroštátnymi orgánmi.

(31) Pretože z dôvodov, ktoré už boli opísané, sa cieľ tejto smernice dá najlepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity ustanovenou v článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v danom článku nezachádza táto smernica ďalej, ako je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa.

(32) Táto smernica rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznávané najmä v Charte základných práv Európskej únie. Táto smernica predovšetkým usiluje o úplné rešpektovanie duševného vlastníctva v súlade s článkom 17 ods. 2 uvedenej charty,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

CIEĽ A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

Táto smernica sa týka opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy potrebných na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva. Na účely tejto smernice pojem "práva duševného vlastníctva" zahŕňa tiež práva priemyselného vlastníctva.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby boli dotknuté prípadné prostriedky, ktoré sú ustanovené v právnych predpisoch Spoločenstva alebo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktoré sú priaznivejšie pre vlastníkov práv, opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy ustanovené touto smernicou sa uplatňujú v súlade s článkom 3 na každé porušenie práv duševného vlastníctva stanovených právom Spoločenstva a/alebo vnútroštátnym právom príslušného členského štátu.

2. Touto smernicou nie sú dotknuté konkrétne ustanovenia o uplatňovaní práv a o výnimkách obsiahnutých v právnych predpisoch Spoločenstva týkajúcich sa autorského práva a práv príbuzných autorskému právu, najmä tie, ktoré sú uvedené v smernici 91/250/EHS, najmä v jej článku 7, alebo v smernici 2001/29/ES, najmä v jej článkoch 2 až 6 a v článku 8.

3. Touto smernicou nie sú dotknuté:

a) ustanovenia Spoločenstva upravujúce hmotnoprávne predpisy o duševnom vlastníctve, smernica 95/46/ES, smernica 1999/93/ES alebo smernica 2000/31/ES vo všeobecnosti a najmä články 12 až 15 smernice 2000/31/ES;

b) medzinárodné záväzky členských štátov a najmä dohoda TRIPS, vrátane záväzkov týkajúcich sa trestného konania a sankcií;

c) akékoľvek vnútroštátne ustanovenia v členských štátoch týkajúce sa trestných konaní alebo sankcií v súvislosti s porušovaním práv duševného vlastníctva.

KAPITOLA II

OPATRENIA, POSTUPY A PROSTRIEDKY PRÁVNEJ NÁPRAVY

Oddiel 1

Všeobecné ustanovenia

Článok 3

Všeobecná povinnosť

1. Členské štáty stanovujú opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy potrebné na zabezpečenie vymožitelnosti práv duševného vlastníctva, ktorých sa týka táto smernica. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť spravodlivé a nestranné a nesmú byť zbytočne zložité alebo nákladné alebo mať za následok príliš dlhé lehoty alebo neoprávnené prieťahy.

2. Tieto opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy musia byť účinné, primerané a odradzujúce a musia sa uplatňovať takým spôsobom, aby sa predišlo vytváraniu prekážok zákonného obchodu a musia stanovovať záruky proti ich zneužívaniu.

Článok 4

Osoby oprávnené žiadať o uplatňovanie opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy

1. Členské štáty uznávajú ako osoby oprávnené žiadať o uplatňovanie opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy uvedených v tejto kapitole:

- a) vlastníkov práv duševného vlastníctva v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov;
- b) všetky ostatné osoby oprávnené využívať tieto práva, a to najmä licencie, pokiaľ to umožňujú a pokiaľ je to v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov;
- c) organizácie kolektívnej správy práv duševného vlastníctva, ktoré sú obvykle uznávané ako subjekty, ktoré majú právo zastupovať vlastníkov práv duševného vlastníctva, pokiaľ to umožňujú a pokiaľ je to v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov;
- d) subjekty, ktoré sa profesionálne zaoberajú obhajobou, ktoré sú obvykle uznávané ako subjekty, ktoré majú právo zastupovať vlastníkov práv duševného vlastníctva, pokiaľ to umožňujú a pokiaľ je to v súlade s ustanoveniami príslušných právnych predpisov.

Článok 5

Domnienka autorstva alebo vlastníctva

Na účely uplatňovania opatrení, postupov a prostriedkov právnej nápravy ustanovených v tejto smernici:

- a) ak sa nepreukáže opak, na to, aby sa niekto považoval za autora literárneho alebo umeleckého diela, stačí, ak jeho meno obvyklým spôsobom uvedené na diele;
- b) ustanovenie písmena a) sa primerane uplatní na vlastníkov práv príbuzných autorskému právu so zreteľom na chránený predmet ochrany.

Oddiel 2

Dôkazy

Článok 6

Dôkazy

1. Členské štáty zabezpečia, aby na návrh účastníka, ktorý predložil dostatočne dostupný dôkazný materiál postačujúci na podloženie jej nárokov a ktorý označil dôkazy na podloženie týchto nárokov, ktoré sa nachádzajú v držbe protistrany, príslušné súdne orgány mohli nariadiť, aby druhý účastník taký dôkaz predložil, pokiaľ tým nie je dotknutá ochrana dôverných informácií. Na účely tohto odseku môžu členské štáty stanoviť, aby primeranú vzorku značného počtu kópií diela alebo iného chráneného predmetu príslušné súdne orgány považovali za dostatočný dôkaz.

2. Za tých istých podmienok prijímú v prípade porušenia autorských práv spáchaného v komerčnom rozsahu členské štáty potrebné opatrenia, aby umožnili príslušným súdnym orgánom nariadiť, ak to bude potrebné, na návrh strany, odovzdanie bankových, finančných alebo obchodných dokladov v držbe druhého účastníka, pokiaľ tým nie je dotknutá ochrana dôverných informácií.

Článok 7

Opatrenia na zabezpečenie dôkazov

1. Členské štáty zabezpečia, aby, a to aj pred začatím konania vo veci samej, príslušné súdne orgány mohli na návrh účastníka, ktorý predložil dostatočne dostupný dôkazný materiál postačujúci na podloženie jeho nárokov, že jeho právo duševného vlastníctva bolo porušené, alebo hrozí, že bude porušené, nariadiť neodkladné a účinné predbežné opatrenia na zabezpečenie príslušného dôkazu v súvislosti s údajným porušením, pokiaľ tým nie je dotknutá ochrana dôverných informácií. Také opatrenia môžu zahŕňať podrobný opis spolu s odobratím alebo bez odobratia vzoriek alebo fyzické zabavenie tovaru neoprávnené uvedeného na trh, prípadne, materiálov a nástrojov použitých na výrobu a/alebo distribúciu tohto tovaru a s

tým súvisiacej dokumentácie. Tieto opatrenia sa prijímajú, ak to bude potrebné, bez toho, že by sa o tom dozvedel druhý účastník konania, najmä ak je pravdepodobné, že akékoľvek omeškanie by spôsobilo vlastníčkovi práv nenapraviteľnú škodu alebo ak hrozí preukázateľné riziko zničenia dôkazov.

Ak sa opatrenia na zabezpečenie dôkazov prijímajú bez toho, že by sa o tom dozvedela druhá strana, dotknuté strany budú o tom bezodkladne informované, najneskôr po vykonaní opatrení. Na návrh dotknutých strán sa uskutoční preskúmanie, vrátane práva na vypočutie, v primeranej lehote po oznámení opatrení s cieľom rozhodnúť, či opatrenia budú pozmenené, zrušené alebo potvrdené.

2. Členské štáty zabezpečia, aby opatrenia na zabezpečenie dôkazov mohli byť podmienené zložením dostatočnej kaucie alebo inej záruky zo strany navrhovateľa určenej na zabezpečenie náhrady za akúkoľvek ujmu utrpenu odporcom podľa odseku 4.

3. Členské štáty zabezpečia, aby boli opatrenia na zabezpečenie dôkazov zrušené alebo inak prestali byť účinné, na návrh odporcu, bez vplyvu na odškodné, ktoré môže byť nárokované, ak navrhovateľ nepodá v primeranej lehote na príslušný súdny orgán návrh na začatie konania vedúceho k rozhodnutiu vo veci samej, pričom lehotu stanoví súdny orgán nariaďujúci opatrenia, ak to právne predpisy členského štátu umožňujú alebo, ak také stanovenie chýba, v lehote nepresahujúcej 20 pracovných dní alebo 31 kalendárnych dní, podľa toho, ktorá je dlhšia.

4. Ak sú opatrenia na zabezpečenie dôkazov zrušené alebo ak sú premičané v dôsledku nejakého skutku alebo opomenutia zo strany navrhovateľa, alebo ak sa následne zistí, že nedošlo k porušeniu alebo k hrozbe porušenia práva duševného vlastníctva, súdne orgány majú právomoc nariadiť navrhovateľovi, na návrh odporcu, aby poskytol odporcovi primeranú náhradu za akúkoľvek ujmu spôsobenú týmito opatreniami.

5. Členské štáty môžu prijať opatrenia na ochranu totožnosti svedkov.

Oddiel 3

Právo na informácie

Článok 8

Právo na informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby v súvislosti s konaním týkajúcim sa porušenia práva duševného vlastníctva mohli príslušné súdne orgány na odôvodnený a primeraný návrh navrhovateľa nariadiť, aby porušovateľ a/alebo akákoľvek iná osoba poskytla informácie o pôvode a distribučných sieťach tovarov alebo služieb, ktoré porušujú právo duševného vlastníctva, ak:

a) sa zistí, že má v držbe taký tovar v komerčnom rozsahu;

b) sa zistí, že využíva také služby v komerčnom rozsahu;

c) sa zistí, že v komerčnom rozsahu poskytuje služby využívané v činnostiach spojených s porušovaním práv;
alebo

d) ak osoba uvedená v písmene a), b) alebo c) uviedla, že sa zúčastnil na produkcii, výrobe alebo distribúcii takéhoto tovaru alebo poskytovaní takýchto služieb.

2. Informácie uvedené v odseku 2 musia, ak je to potrebné, obsahovať:

a) mená a adresy producentov, výrobcov, distributérov, dodávateľov a iných predošlých vlastníkov tovarov alebo služieb, ako aj zamýšľaných veľko- a malopredajcov;

b) informácie o vyprodukovaných, vyrobených, dodaných, obdržaných alebo objednaných množstvách, ako aj cenu príslušného tovaru alebo služieb.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatňujú bez toho, aby boli dotknuté iné zákonné ustanovenia, ktoré:

a) udeľujú vlastníčkovi práv právo dostať podrobnejšie informácie;

b) upravujú využívanie informácií oznámených v súlade s týmto článkom v občianskom alebo trestnom konaní;

c) upravujú zodpovednosť za zneužívanie práva na informácie;

alebo

d) dávajú možnosť odmietnuť poskytnutie informácií, ktoré by prinútili osobu uvedenú v odseku 1 priznať svoju vlastnú účasť alebo účasť jej blízkych príbuzných na porušení práva duševného vlastníctva;

alebo

e) upravujú ochranu dôvernosti zdrojov informácií alebo spracovanie osobných údajov.

Oddiel 4

Predbežné a preventívne opatrenia

Článok 9

Predbežné a preventívne opatrenia

1. Členské štáty zabezpečia, aby súdne orgány na návrh navrhovateľa mohli:

a) vydať proti údajnému porušovateľovi príkaz na vykonanie predbežného opatrenia s cieľom zabrániť akémukoľvek bezprostrednému porušeniu práva duševného vlastníctva, alebo zakázať a v prípade potreby s možnosťou uložiť opakovanú pokutu pri pokračovaní v údajnom porušovaní tohto práva alebo podmieniť také pokračovanie zložením záruk určených na zabezpečenie odškodnenia vlastníka práv; príkaz na vykonanie predbežného opatrenia tiež môže byť za tých istých podmienok vydané proti sprostredkovateľovi, ktorého služby využíva tretia osoba na porušovanie práv duševného vlastníctva; opatrenia vydané proti sprostredkovateľom, ktorých služby využíva tretia osoba na porušovanie autorského práva alebo jemu príbuzných práv upravuje smernica 2001/29/ES;

b) nariadiť zaistenie alebo vydanie tovaru podozrivého z porušovania práva duševného vlastníctva, aby sa zabránilo jeho vstupu do obchodných kanálov alebo pohybu v obchodných kanáloch.

2. V prípade porušenia uskutočneného v komerčnom rozsahu členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak poškodená strana preukáže okolnosti, ktoré môžu ohroziť vymáhanie škôd, súdne orgány mohli nariadiť preventívne zaistenie hnutelného a nehnuteľného majetku údajného porušovateľa, vrátane zaistenia jeho bankových účtov a iných aktív. Na tento účel môžu príslušné orgány nariadiť odovzdanie bankových, finančných alebo obchodných dokladov alebo náležitý prístup k príslušným informáciám.

3. Súdne orgány majú v súvislosti s opatreniami uvedenými v odsekoch 1 a 2 právomoc požiadať navrhovateľa, aby poskytol akýkoľvek dostupný dôkazný materiál, aby sa dostatočne presvedčili, že navrhovateľ je vlastníkom práv a že právo navrhovateľa sa porušuje, alebo že také porušenie hrozí.

4. Členské štáty zabezpečia, aby predbežné opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2 mohli byť vo vhodných prípadoch prijaté bez toho, aby bol odporca vypočutý, najmä ak by akékoľvek omeškanie spôsobilo vlastníčkovi práv nenapraviteľnú ujmu. V takom prípade o tom budú účastníci bezodkladne informovaní, a to najneskôr po vykonaní opatrení.

Na návrh odporcu sa uskutoční preskúmanie, vrátane práva na vypočutie, v primeranej dobe po oznámení opatrení s cieľom rozhodnúť, či tieto opatrenia budú pozmenené, zrušené alebo potvrdené

5. Členské štáty zabezpečia, aby predbežné opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2 na návrh odporcu boli zrušené alebo inak prestali byť účinné, ak navrhovateľ nepodá v primeranej lehote na príslušný súdny orgán návrh na začatie konania vedúceho k rozhodnutiu vo veci samej, pričom lehotu stanoví súdny orgán nariaďujúcim opatrenia, ak to právne predpisy členského štátu umožňujú alebo, ak také stanovenie chýba, v lehote nepresahujúcej 20 pracovných dní alebo 31 kalendárnych dní, podľa toho, ktorá je dlhšia.

6. Príslušné súdne orgány môžu predbežné opatrenia uvedené v odsekoch 1 a 2 podmieniť zložením dostatočnej kaucie alebo inej záruky zo strany navrhovateľa určenej na zabezpečenie náhrady za akúkoľvek ujmu, ktorú utrpí odporca tak, ako je stanovené v odseku 7.

7. Ak sú predbežné opatrenia zrušené alebo ak sú premlčané v dôsledku nejakého skutku alebo opomenutia zo strany navrhovateľa, alebo ak sa následne zistí, že nedošlo k porušeniu alebo k hrozbe porušenia práva duševného vlastníctva, súdne orgány majú právomoc na návrh odporcu nariadiť navrhovateľovi, aby poskytol odporcovi primeranú náhradu za akúkoľvek škodu spôsobenú týmito opatreniami.

Oddiel 5

Opatrenia vyplývajúce z rozhodnutia vo veci samej

Článok 10

Nápravné opatrenia

1. Bez toho, aby bola dotknutá náhrada ujmy vlastníčkovi práv z dôvodov porušenia a bez náhrady akéhokoľvek druhu, členské štáty zabezpečia, aby príslušné súdne orgány mohli na návrh navrhovateľa nariadiť prijatie potrebných opatrení v súvislosti s tovarom, o ktorom zistili, že porušuje právo duševného vlastníctva, a vo vhodných prípadoch aj v súvislosti s materiálmi a nástrojmi použitými pri tvorbe alebo výrobe

tohto tovaru. Také opatrenia zahŕňujú:

- a) stiahnutie z obchodných kanálov;
 - b) definitívne odstránenie z obchodných kanálov;
- alebo
- c) zničenie.

2. Súdne orgány nariadia, aby boli tieto opatrenia vykonané na náklady porušovateľa, pokiaľ sú osobitné okolnosti neodôvodňujú iný postup.

3. Pri posudzovaní návrhu na vydanie nápravného opatrenia sa zohľadňuje potreba proporcionality medzi porušením práv a nariadenými nápravnými opatreniami a berú sa do úvahy aj záujmy tretích osôb.

Článok 11

Súdne príkazy

Členské štáty zabezpečia, aby v prípade, ak bolo prijaté súdne rozhodnutie vyslovujúce porušenia práva duševného vlastníctva, mohli súdne orgány vydať proti porušovateľovi súdny príkaz zakazujúci ďalšie porušovanie. Ak to umožňuje vnútroštátne právo, za nedodržanie príkazu možno v prípade v prípade potreby opakovane uložiť pokutu, aby sa zabezpečilo jeho dodržiavanie. Členské štáty tiež zabezpečia, aby vlastníci práv mali možnosť navrhnúť vydanie súdneho príkazu proti sprostredkovateľom, ktorých služby využíva tretia strana na porušovanie práva duševného vlastníctva; tým nie je dotknutý článok 8 ods. 3 smernice 2001/29/ES.

Článok 12

Alternatívne opatrenia

Členské štáty môžu stanoviť, že vo vhodných prípadoch a na návrh osoby, ktorá podlieha opatreniam stanoveným v tomto oddiele, môžu príslušné súdne orgány nariadiť, aby bola poškodenej strane namiesto uplatnenia opatrení stanovených v tomto oddieli vyplatená peňažná náhrada, ak táto osoba nekonala úmyselne a z neobľahosti, ak by jej vykonanie príslušných opatrení spôsobilo neúmernú ujmu a ak sa peňažná náhrada poškodenej strane javí dostatočne uspokojivá.

Oddiel 6

Náhrada ujmy a trovy konania

Článok 13

Náhrada ujmy

1. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné súdne orgány na návrh poškodenej strany nariadili porušovateľovi, ktorý sa zapojil do činnosti spojenej s porušovaním nevedome, alebo s dostatočnými dôvodmi preto, aby o tom vedel, zaplatiť vlastníčkovi práv náhradu ujmy úmernú skutočnej ujme, ktorú utrpel v dôsledku porušenia.

Pri stanovení výšky náhrady ujmy súdne orgány:

a) vezmú do úvahy všetky náležité aspekty, ako napríklad negatívne ekonomické dôsledky, vrátane ušlého zisku, ktorú poškodenej strane utrpela, akýkoľvek nekalý zisk, ktorý nadobudol porušovateľ a vo vhodných prípadoch iné prvky ako ekonomické faktory, ako napríklad morálnu ujmu spôsobenú vlastníčkovi práv porušovateľom;

alebo

b) ako alternatívu k písmenu a) môžu vo vhodných prípadoch stanoviť náhradu ujmy ako paušálnu čiastku na základe takých prvkov ako je prinajmenšom čiastka honorára alebo poplatkov, ktoré by musel zaplatiť porušovateľ, ak by požiadal o oprávnenie použiť príslušné právo duševného vlastníctva.

2. Ak sa porušovateľ nevedome, alebo s dostatočnými dôvodmi preto, aby o tom vedel, zúčastňuje na činnosti spojenej s porušovaním, členské štáty môžu stanoviť, že súdne orgány môžu nariadiť vymáhanie ziskov alebo zaplataenie náhrady ujmy, ktoré môže byť vopred stanovené.

Článok 14

Trovy konania

Členské štáty zabezpečia, aby dostatočné a primerané trovy konania a iné výdavky, ktoré vynaložila úspešná strana, vo všeobecnosti znášala neúspešná strana, pokiaľ to umožňuje spravodlivosť.

Oddiel 7

Zverejňovanie

Článok 15

Zverejňovanie súdnych rozhodnutí

Členské štáty zabezpečia, aby v konaní vo veci porušenie práva duševného vlastníctva mohli súdne orgány na návrh navrhovateľa a na náklady porušovateľa nariadiť potrebné opatrenia na rozširovanie informácií týkajúcich sa rozhodnutia, vrátane oznámenia rozhodnutia a jeho zverejnenia v plnom rozsahu alebo jeho časti. Členské štáty môžu stanoviť ďalšie dodatočné opatrenia týkajúce sa zverejnenia, ktoré sú primerané konkrétnym okolnostiam, vrátane účinnej inzercie.

KAPITOLA III

SANKCIE ZO STRANY ČLENSKÝCH ŠTÁTOV

Článok 16

Sankcie zo strany členských štátov

Bez toho, aby boli dotknuté občianskoprávne a správne opatrenia, postupy a prostriedky právnej nápravy stanovené touto smernicou, členské štáty môžu uplatňovať iné vhodné sankcie v prípadoch, v ktorých došlo k porušeniu práv duševného vlastníctva.

KAPITOLA IV

KÓDEXY SPRÁVANIA A ADMINISTRATÍVNA SPOLUPRÁCA

Článok 17

Kódexy správania

Členské štáty podporia:

- a) vypracovanie kódexov správania obchodnými alebo profesijnými združeniami na úrovni Spoločenstva zameraných na to, aby prispievali k uplatňovaniu práv duševného vlastníctva predovšetkým tým, že odporúčia, aby sa na optických diskoch používal kód umožňujúci identifikáciu pôvodu ich výrobcu;
- b) predkladanie návrhov kódexov správania na vnútroštátnej úrovni a na úrovni Spoločenstva Komisii a všetkých hodnotení uplatňovania týchto kódexov správania.

Článok 18

Hodnotenie

1. Tri roky od dátumu stanoveného v článku 20 ods. 1 každý členský štát predloží Komisii správu o vykonávaní tejto smernice.

Komisia na základe týchto správ vypracuje správu o uplatňovaní tejto smernice, vrátane hodnotenia účinnosti prijatých opatrení, ako aj hodnotenia jej dopadu na inováciu a rozvoj informačnej spoločnosti. Správa bude následne postúpená Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru. V prípade potreby a v súvislosti s najnovším vývojom právneho poriadku Spoločenstva k nej budú priložené návrhy zmien a doplnení tejto smernice.

2. Členské štáty poskytnú Komisii všetku podporu a pomoc, ktorú by mohla potrebovať pri vypracovaní správy uvedenej v druhom pododseku odseku 1.

Článok 19

Výmena informácií a korešpondenti

Na účely podpory spolupráce, vrátane výmeny informácií, medzi členskými štátmi a medzi členskými štátmi a Komisiou, určí každý členský štát jedného alebo viacerých národných korešpondentov pre každú otázku týkajúcu sa vykonávania opatrení stanovených touto smernicou. Údaje o korešpondentovi(och) oznámi ostatným členským štátom a Komisii.

KAPITOLA V

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 20

Vykonanie

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, nariadenia a administratívne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 29. apríla 2006 [9]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 21

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť 20. dňom po jej uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 22

Adresáti

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Štrasburgu 29. apríla 2004

Za Európsky parlament

predseda

P. Cox

Za Radu

predseda

M. McDowell

[1] Ú. v. EÚ C 32, 5.2.2004, s. 15.

[2] Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. marca 2004 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 26. apríla 2004.

[3] Ú. v. ES L 336, 23.12.1994, s. 1.

[4] Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31. Smernica zmenená a doplnená nariadením (ES) 1882/2003 (Ú. v. EÚ L 284, 31.10.2003, s. 12).

[5] Ú. v. ES L 13, 19.1.2000, s. 12.

[6] Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

[7] Ú. v. ES L 122, 17.5.1991, s. 42. Smernica zmenená a doplnená smernicou 93/98/EHS (Ú. v. ES L 290, 24.11.1993, s. 9).

[8] Ú. v. ES L 167, 22.6.2001, s. 10.

[9] Dvadsaťštyri mesiacov po dátume prijatia tejto smernice.